

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Quaresma, llum i foscor

Moltes persones identifiquen la Quaresma com un temps trist, fosc, un temps de penitència, mancat d'atractiu, perquè d'entrada la penitència no ho és massa d'atractiva.

Però la Quaresma que acabem de començar dimecres passat amb la imposició de la cendra, i que suposa un camí de preparació per a la Pasqua, no és pas un temps de foscor, perquè es tracta d'acompanyar Jesús en el seu camí cap a Jerusalem, i Jesús és llum, sempre és la llum.

L'evangeli d'aquest primer diumenge de Quaresma ens presenta Jesús en el desert essent temptat pel diable. La temptació és una experiència humana que ell va voler viure com a home, una experiència que en si mateixa no s'ha d'identificar amb el pecat. Ell es va fer home, i com diu la carta als Hebreus «ha estat provat en tot, encara que sense pecar» (He 4,15).

La primera lectura de la missa d'aquest diumenge del llibre del Gènesi presenta la temptació dels primers éssers humans. I si aquella primera experiència va suposar un veritable fracàs per a la humanitat, la de Jesús va ser un triomf que anunciava el que havia vingut a realitzar en el món: alliberar-nos del pecat, donar-nos una nova vida.

L'experiència de la temptació, que és sempre una mentida, una falsa promesa de felicitat, pot servir per enfonsar una persona o, al contrari, per enfortir-la, per fer-la créixer i unir-se així més amb Déu. En definitiva, la temptació ens posa en el dilema de preferir-nos nosaltres mateixos, el nostre orgull, el nostre gust, el nostre egoisme o ens pot servir per obrir-nos

més a l'amor de Déu, creixent en gràcia i santedat.

I és que la mentida de la temptació i del pecat ens enfonsa en un pou de foscor. Però la Quaresma és un camí que obre la porta a una realitat nova i joiosa. En aquest primer diumenge de Quaresma veiem que Jesús ha vençut la temptació, ha apartat el pecat de la vida humana a què estava relacionat des d'aquell primer pecat original.

En el segon diumenge de Quaresma se'ns presentarà Jesús transfigurat, manifestat pel Pare com a Fill estimat, ple de llum. I en els següents diumenges, en el ter-

cer, serà l'anunci d'aquesta nova vida a través del diàleg amb la samaritana tot presentant l'aigua de la vida, una aigua que qui en beu ja no tindrà mai més set. I després encara, en el quart diumenge, altra vegada una aigua en la qual el cec de naixement recobra la vista, i amb ella la fe en Jesús, i això és la prefiguració del nostre baptisme. I en el cinquè diumenge la resurrecció de Llätzer, amic de Jesús, ens manifesta com el Senyor té tot el poder sobre la vida i la mort. Fins arribar al diumenge de Rams on acompanyarem Jesús en la seva entrada triomfal a Jerusalem. Allí, a Jerusalem, ens tornarem a trobar tots, per celebrar i revivre la seva Pasqua.

ENTREVISTA

Trobar el perquè de la Litúrgia

JOSEP TEIXIDÓ

El delegat diocesà de pastoral sacramental de l'arxidiòcesi de Barcelona, Mn. Josep Teixidó, va participar el passat mes de gener en un curs internacional de formació per a responsables de celebracions litúrgiques de bisbes, acompanyat dels diques titulars de la Catedral i de la Sagrada Família, organitzat pel Pontifici Institut de Litúrgia Sant Anselm, a Roma, amb el títol «Viure en plenitud l'acció litúrgica».

Quines creu que han estat les principals aportacions d'aquest curs?

Molt sovint, quan parlem de les celebracions litúrgiques ens quedem en el què i en el com, però potser a vegades podem oblidar el perquè d'allò que fem. No es tracta, doncs, solament, de saber actuar dins la celebració litúrgica, sinó el seu sentit més profund i teològic, tot recordant que «la litúrgia és la font i el cim de la vida cristiana» (SC 10).

El Papa afirma a *Desiderio Desideravi* que la norma litúrgica no és una finalitat per ella mateixa. Com ho hem d'entendre?

El Papa ho emmarca dins el punt setè de la *Sacrosantum Concilium*, on ens parla de la presència de Jesucrist en la litúrgia com l'exercici del seu sacerdocí i que el que és important no és quedar-nos en la norma litúrgica com a finalitat, sinó que aquesta ens porta a un estadi més gran, que és la unió amb Jesucrist. La litúrgia és l'obra pública de Jesucrist, de la salvació, que el mateix Crist ha deixat a la seva Església perquè la celebri i és acció sagrada per excel·lència i que per la seva eficàcia no l'igual cap altra acció de l'Església (SC 7).

Els organitzadors del curs afirmen que la litúrgia del bisbe ha de resplendir per la seva «noble simplicitat». Com es troba aquest equilibri?

Com recorda la *Sacrosantum Concilium* en el número 34, són els ritus els que s'han de celebrar amb aquesta noble simplicitat i, per tant, també el bisbe, com a celebrant, com a sacerdot i cap de l'assemblea litúrgica que presideix. La constitució del Concili Vaticà II ja ho demanava: que se celebri amb signes clars, breus, evitant repeticions inútils. Es tracta que els signes es vegin, siguin conformes a la veritat i que la celebració litúrgica no es converteixi en un contenidor, on anem col·locant coses, elements, ritus que distorsionen la mateixa celebració.

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Carta inesperada

Una noia de divuit anys, animada pel seu germà, participà en un recés de reflexió i pregària. En la metodologia de la trobada, en un moment determinat, se'ls hi lliuren un seguit de cartes que familiars i amics els hi escriuen per animar-los a conèixer, estimar i seguir Jesús. Un sacerdot amic de la família li deia en la seva: «Fa uns dies els teus pares em van explicar que participaràs en un recés per a joves. Conec la possibilitat d'acompanyar els participants amb algun escrit. M'he animat i ja l'estàs llegint.

Aquest moment que estàs vivint a la trobada és un moment especial, no és pas la vida corrent, però en forma part. Són uns dies especials per viure la vida de Jesús de Natzaret, per reforçar l'amistat amb Ell. Omplir-se del que deia i feia per a després passar per la vida fent el bé, estimant i servint. Que la trobada faci que la teva vida esdevingui cada dia més evangèlica amb la força de l'Esperit.

Procura fer un esforç de descentrament. No et centris només en tu mateixa, en els teus problemes, dificultats i mediocritats. Cerca una mena de retorn al Pare, seguint Jesús, deixant-te portar per l'Esperit. Més que pensar què li diré a Déu, escoltar el què m'ha de dir Ell? Què m'ha de donar? Què recolliré del Senyor? Aquesta perspectiva és determinant: "Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell i ell amb mi" (Ap 3,20). Ell truca, Ell té necessitat de nosaltres. Té necessitat de tu. Ell espera i ens està dient: "et necessito a tu en concret per a la més gran de les tasques". Seguint Jesús que ens espera i ens ha d'inspirar les actituds de cada dia i les opcions profundes. Potser caldrà trencar amb aspectes de la vida que ens superen, ens dominen i ens allunyen de la seva voluntat. Caldrà trencar amb les actituds que m'allunyen d'Ell i de l'amor i el servei als altres.

Que la trobada, Noemí, sigui ocasió per apropar-te al Pare, per enfortir en tu el que Jesús deia i feia i per deixar-te portar per la força de l'Esperit. Déu passa i torna a passar per les nostres vides, una vegada i una altra, fins que som capaços de fer-li un petit espai en el nostre cor, en la nostra vida. Preguaré per tu, Noemí!».

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Decisión y discernimiento

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Comenzamos el camino cuaresmal con una acción de gracias. Hemos recibido el bautismo y la vida de fe por gratuidad. El Señor nos llama personalmente, nos regala su vida, todos somos llamados. Si él así nos ama, nuestra respuesta debe ser gozosa y decidida. Seguirlo, caminar junto a él por una vía que lleva al Calvario y a la Resurrección. Él nos conduce y nos sostiene. En la Pascua gozaremos por el triunfo del Señor, y por la salvación que nos permite seguirlo con paso decidido, alegre y lleno de amor a él y a los hermanos.

La decisión va precedida del discernimiento cotidiano para conocer y no desviarnos del camino a seguir. La oración, los sacramentos, el camino del bien serán guías en la marcha. Jesús mismo nos indica cómo proce-

der. Él afronta con claridad y decisión las presiones que le presenta el maligno. Responde con la Palabra de Dios, expresa así la voluntad del Padre.

En un primer domingo de Cuaresma, el papa Francisco afirmaba que «como cristianos estamos invitados a seguir las huellas de Jesús y afrontar el combate espiritual contra el maligno con la fuerza de la Palabra de Dios» que «tiene la fuerza para derrotar a satanás». Leamos y meditemos la Biblia. La Palabra de Dios siempre es actual y eficaz. (Cf. Ángelus, 05.03.2017).

Que María, icono perfecto de obediencia y confianza en Dios, nos ayude a disponernos a la escucha de la voluntad del Señor y a seguirla decididamente.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468). Sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Dimecres [Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Rossend (Sals, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Est 14,1,3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermeneter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluç I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. ■ † Diumenge vinent, II diumenge de Quaresma (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de març

Preguem pels que pateixen a causa del mal rebut per part dels membres de la comunitat eclesial: perquè trobin en la mateixa Església una resposta concreta al seu dolor i patiment.

DIUMENGE I DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

Salm responsorial (50)

R. *Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnarán gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu."»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres."» Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu."»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol."» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Lectura del llibre del Gènesi (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y del mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte."» La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.»

La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti solo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos:

Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron.

Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios."»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras."» Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios."»

Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto."» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Som lliures i tenim temptacions

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

El que ens presenta l'Evangeli d'aquest diumenge I de Quaresma és que som lliures i tenim temptacions. Ens parla de les temptacions de Jesús i, tot seguit, ens porta a pensar en les nostres.

Jesús és temptat en la seva condició de Fill de Déu, i nosaltres som temptats d'acord amb la nostra situació. Cadascú segons el que és i pot fer. La temptació se'ns presenta disfressada de bé: ens ofereix un camí a seguir amb les possibilitats que podem tenir a les nostres mans, sense obrir-nos a les qüestions que són veritablement importants i ens corresponen realitzar.

Déu, juntament amb la vida, ens ha donat unes capacitats i possibilitats perquè ens en servim i les fem créixer compartint-les. Cal que aprenguem a relacionar-nos amb estimació, posant en comú tot el que som, sense considerar-nos superiors als altres i atenent els qui més ho necessitin.

No sempre se'ns presenta fàcil l'elecció. Sovint ens cal reflexionar: què fem, per què ho fem i quines conseqüències pot tenir. Necessitem tenir bona llum en el nostre interior. El temptador ens pot seduir, i cal que reaccionem posant Déu, i a nosaltres mateixos, en el lloc que ens correspon.

En Jesús, les temptacions posen a prova l'exercici de la seva llibertat, en funció de la seva missió de portar-nos la Bona Nova. Les grans temptacions que ens presenta l'Evangeli estan al voltant de l'egoisme, l'espectacularitat i l'afany de poder. Són temptacions que va tenir el poble d'Israel i tenim sovint nosaltres personalment i com a comunitat.

L'exemple de Jesús venent les temptacions ens ha d'encoratjar. I la Quaresma que iniciem, com uns exercicis espirituals de tot el poble cristià, ens ha d'ajudar. Necessitem el perdó i la misericòrdia del Senyor, i cal que li preguem: «no permeteu que nosaltres caiguem a la temptació». Si els homes i dones no tinguéssim la possibilitat d'escollir, no seríem lliures. I, si som lliures, tindrem temptacions, d'acord amb les nostres capacitats i possibilitats.

Si sabem trobar un temps i un espai per reflexionar referent a la nostra vida, i la volem orientar seguint el missatge de Jesucrist, podrem descobrir quins són els nostres punts febles i les males seduccions que ens poden afectar. Vigilem i demanem al bon Déu que ens hi ajudi.

Ens caldrà no encallar-nos en aquelles seduccions perniciosos que se'ns puguin presentar. Cal que alimentem la nostra vida amb aquells pensaments i formes d'actuar que siguin més nobles, més netes i que ens condueixin a apartar-nos de tot el que ens porti a tota mena d'egoismes.

A la llum de l'Evangeli, reflexionem sobre quines són les nostres temptacions, i preguem al Senyor que ens ajudi a no caure-hi.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge, 26 de febrer, a les 11 h. Mons. Salvador Cristau presideix la Missa a la Catedral amb les entitats andaluses de Terrassa amb motiu de la proximitat del Dia d'Andalusia.

Dilluns 27, a les 11 h. Recés de Quaresma per a preveres i diaques predicat per fra Eduardo Rey, OFM Cap, en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dijous 2 i divendres 3 de març. Reunió de bisbes de la Tarraconense a Tiana.

Dissabte 4, a les 13 h. El Sr. Bisbe celebra la Missa amb els agents de la Pastoral Penitenciària de Catalunya a la Parròquia de Sant Pau del Camp de Barcelona.

Diumenge 5, a les 17 h. La Delegació per a la Vida Consagrada organitza la trobada de les comunitats religioses de l'Arxiprestat de Terrassa a la comunitat de salesianes de Terrassa.

Calendari

Conferències quaresmals a la Catedral. «La conversió i el discerniment: dues claus d'interpretació per caminar junts»:

— **Dimecres 15 de març, a les 19 h.** «El discerniment en el papa Francesc», a càrrec de Mn. Emili Marlés, rector de Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès.

— **Dimecres 22 de març, a les 19 h.** «La conversió i la pregària en el papa Benet», a càrrec de Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa.

Exercicis espirituals per a preveres. Del 19 de març (vespre) al 24 (migdia) a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui, predicats per Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona.

Notícies

XIV Trobada diocesana d'escolans. El dissabte 18 de febrer, al Seminari Diocesà (Valldoreix) va tenir lloc la

XIV Trobada diocesana d'escolans. Hi hagué jocs, catequesi, Missa presidida pel Sr. Bisbe, dinar i actuació del mag Ferran Homar. Es varen reunir escolans d'un bon nombre de parròquies de la diòcesi.

Recessos per a joves. La Delegació de Joventut ha organitzat uns recessos per a joves a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Els han dirigit Mn. Francesc Jordana per a nois i noies (20-22 de gener), Mn. Guillem López per a nois (10-12 de febrer) i Mn. Oriol Gil per a noies (17-19 de febrer).

Missa patronal de Sant Valentí. El diumenge 19, la Parròquia de Sant Valentí de Terrassa celebrà la festa del seu patró que és també copatró de la ciutat. Mons. Salvador Cristau va presidir la celebració de l'Eucaristia, beneí i repartí els panets de Sant Valentí als assistents.

Trobada de religiosos de Collserola. El diumenge 19, a la tarda, la Delegació de la Vida Consagrada organitzà una trobada de comunitats religioses de la zona de Collserola a la Parròquia de Sant Martí de Cerdanyola. Resaren junts les Vespres i compartiren el treball apostòlic de cada comunitat.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

Cuaresma, luz y oscuridad

Muchas personas identifican la Cuaresma como un tiempo triste, oscuro, un tiempo de penitencia, carente de atractivo, porque de entrada la penitencia no es demasiado atractiva.

Pero la Cuaresma que acabamos de iniciar el pasado miércoles con la imposición de la ceniza, y que supone un camino de preparación para la Pascua, no es, de ninguna manera, un tiempo de oscuridad, porque se trata de acompañar a Jesús en su camino hacia Jerusalén, y Jesús es luz, es siempre la Luz.

El evangelio en este primer domingo de Cuaresma nos presenta a Jesús en el desierto siendo tentado por el diablo. La tentación es una experiencia humana que él quiso vivir como hombre, una experiencia que en sí misma

no debe identificarse con el pecado. Él se hizo hombre, y como dice la carta a los Hebreos «ha sido probado en todo, aunque sin pecar» (Heb 4,15).

La primera lectura de la misa de este domingo del libro del Génesis presenta la tentación de los primeros seres humanos. Y si esa primera experiencia supuso un verdadero fracaso para la humanidad, la de Jesús fue un triunfo que anunciaba lo que había venido a hacer en el mundo: liberarnos del pecado, darnos una nueva vida.

La experiencia de la tentación, que es siempre una mentira, una falsa promesa de felicidad, puede servir para hundir a una persona o, al contrario, para fortalecerla, hacerla crecer, y unirse así más con Dios. En definitiva, la

tentación nos pone ante el dilema de preferirnos a nosotros mismos, nuestro orgullo, nuestro gusto, nuestro egoísmo o puede servirnos para abrirnos más al amor de Dios, creciendo en gracia y santidad.

La mentira de la tentación y del pecado nos hunde en un pozo de oscuridad. Pero la Cuaresma es un camino que nos abre la puerta a una realidad nueva y gozosa. En este primer domingo de Cuaresma comprobamos como Jesús ha vencido la tentación, ha apartado el pecado de la vida humana con la que estaba relacionado desde aquel primer pecado original.

En el segundo domingo de Cuaresma se nos presentará a Jesús transfigurado, manifestado por el Padre como el Hijo amado,

lleno de luz. Y en los siguientes domingos, en el tercero, será el anuncio de esta nueva vida a través del diálogo con la samaritana presentando el agua de la vida, un agua que quien la bebe ya no tendrá nunca más sed. Y después aún, otra vez, en el cuarto domingo, un agua en la que el ciego de nacimiento recobra la vista, y con ella la fe en Jesús, prefiguración de nuestro bautismo. Y en el quinto domingo la resurrección de Lázaro, amigo de Jesús, nos manifiesta cómo el Señor tiene todo el poder sobre la vida y la muerte. Hasta llegar al domingo de Ramos donde acompañaremos a Jesús en su entrada triunfal en Jerusalén. Allí, en Jerusalén, volveremos a encontrarnos todos, para celebrar y revivir su Pascua.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

